
Per Ingvar Øgreid

MINNEORD

LARS TJEMSLAND

JON ARNE SØREIDE

OTTAR SKJEGGESTAD

ODDVAR MESTAD

SIGMUND LENDE

Per Ingvar Øgreid døde 7. februar etter lang tids sykdom, nesten 79 år gammel. Anne Margrethe har mistet en god ektemann, barna en gild og omsorgsfull far, og alle barnebarna en mild og omtenksom bestefar. Mange andre har mistet en god venn.

Per vokste opp i Flekkefjord, som enebarn. Han var skoleflink og musikalsk. Trekkspillet kom til anvendelse i ungdomsmiljøet på bedehuset, men hans talent og musikalske ferdigheter var åpenbart dimensjonert for et bredere format. Skolearbeid var uansett hans hovedfokus. Han ville bli lege, og så nok på denne yrkesutøvelsen som et kall. Studieplassen ble Oslo, og der var han

aktiv i Kristelig medisinerkrets. Selv om han på mange måter var en mann av få ord, var han samtidig en god samtalepartner for medstudenter og venner. Det var han også gjennom hele livet: en god lytter.

Etter turnustjeneste i Stavanger og Sauda gjennomførte han utdanning i generell kirurgi i løpet av 1970-årene på Sentralsjukehuset i Rogaland i Stavanger. Subspesialisering innen urologi fullførte han mens han de påfølgende fem år arbeidet ved Aker sykehus i Oslo.

Tilbake i Stavanger ble han et viktig faglig tilskudd ved sykehusets urologiske seksjon. Han var innovativ, og sammen med kolleger introduserte han ultralyd i undersøkelser, laser i behandling og datateknologi i pasientlogistikken. For sitt arbeid ble han tildelt sykehusets Forskningspris.

I en periode var han så ukependler til Oslo, der han arbeidet som overlege ved urologisk seksjon ved Ullevål universitetssykehus i Oslo. Han vendte tilbake til Stavanger universitetssjukehus, og en fast overlegestilling ved urologisk seksjon. Her fikk han i rik monn anvendt sin faglige kunnskapsbase og sin solide og brede kliniske erfaring. Hans engasjement og faglige raushet var noe som ble høyt verdsatt av kolleger og medarbeidere. Som amanuensis i bistilling ved Det medisinske fakultet ved Universitetet i Bergen var han en engasjerende underviser og veileder for medisinstudentene ved sykehuset. Både i Legerådet og Forskningsrådet ved sykehuset fikk Per bidra med sin iderikdom og faglige iver. Hans kliniske hverdag var alltid pasientorientert. Med sin væremåte viste han både respekt og engasjement for enkeltpasientene.

Per kunne av noen kanskje bli oppfattet som litt alvorlig og taus. Han uttalte seg gjerne hvis temaet engasjerte, og om han følte han hadde noe å bidra med. Da kunne han til og med være spontan – bare han fikk tenkt seg litt om. Hans lune humor lå like under overflaten, og dukket opp som hverdagsbalsam for kropp og sjel i ulike sammenhenger. Som kollega var han faglig solid, oppdatert, ryddig, forutsigbar og ærlig.

Økende helseproblemer de senere år ble en stor utfordring for Per selv, men etter hvert også for hans nærmeste familie – og da i særlig grad hans alltid støttende ektefelle. Våre varme tanker går til Anne Margrethe og hele familien. Vi lyser fred over hans gode minne.

På vegne av mange kolleger.

Publisert: 2. mai 2022. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.22.0201
Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 3. juni 2026.